

Boros Imre: Demográfiai világparadoxon

2016 június 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A hitehagyott, hajdan keresztény Európának sürgősen meg kellene értenie, hogy miről szól a demográfiai robbanás

A tudomány és a köznyelv is paradoxonnak nevezi azokat a helyzeteket, amikor a dolgok és jelenségek közötti logikus kapcsolat helyett az élet valami meglepően mást, esetleg éppen az ellenkezőjét produkálja annak, amit éppen vártunk, vagy éppen az eseményeknek nincs logikailag megfogható magyarázatuk. Ha valaki azt állítja magáról, hogy hazudik, vajon tényleg hazudik, vagy igazat mond? Ki a kopasz? Hány hajszál hiánya jelent kopaszságot, vagy hány megléte teszi azt kizárttá? A hétköznapi dolgok mellett az egyes tudományágak, mint például a matematika is, tele vannak paradoxonokkal. Napjainkban egyre megfejthetlenebbnek tűnő paradoxont fedezünk fel a világ népességszámának alakulásában. Hosszú évezredekig az emberiség – mint a biodiverzitás tudattal rendelkező komponense – más élőlényekhez hasonlóan annak megfelelően szaporodott, ahogy ezt a környezet adottságai, főként a létfenntartás feltételeinek alakulása, kiemelten a szükséges mennyiség? élelmiszertermelés lehetővé tette. Joggal állítható, hogy az emberiség évezredekig belesimult természeti környezetébe, nem zavarta, hanem engedékenyen tudomásul vette annak érdekeit, saját létfeltételei újratermeléséhez kapcsolódó jogos igényét.

Manapság pedig egyre riasztóbb hírek érkeznek arról, hogy a gyorsan növekvő létszámú emberiségnek egyre nagyobb a lábnyoma a Földön, ami azt jelenti, hogy már jóval december 31. előtt feléli azokat a javakat, amiket bolygónk egy év alatt képes újra előállítani. A növekvő létszámú emberiség tehát növekvő mértékben rontja jövőbeli túlélésének esélyeit, de egyben a föld élővilágának esélyeit is. A nagyarányú létszámemelkedés éppen ott valósul meg, ahol a fenntartásához szükséges javak a leginkább hiányosak. Ebben érhető tetten az említett demográfiai paradoxon. Krisztus születésétől ezer évre volt szükség az emberiség létszámának megduplázódásához. Az Amerika felfedezése óta eltelt fél évezred is elég volt azonban ahhoz, hogy már ne is újabb duplázódás következzen, hanem azt meghaladó mértékű szaporodás. Vagyis a duplázódási ciklus ideje lerövidült. Ami jelenleg megállíthatatlannak tűnik, az vérfagyasztó. A lélekszám ugyanis meghatszorozódott 1800 és 2000 között. Nehéz nem észrevenni, hogy a 15. századtól kibontakozó merkantil szemlélet, később kapitalizmusként nevesített társadalmi formáció elsősorban annak fő fészkében, Európában dobta meg először a szaporodást, kiváltképp akkor, amikor ez a létmód a kontinens nagy részén teret nyert. Az emberiség lélekszáma az öreg kontinensen 1700 és 1900 között csaknem a négyszeresére emelkedett, amíg Ázsiában alig duplázódott meg, Afrika pedig ettől az ütemtől is messze elmaradt. Ma ennek éppen a fordítottját éljük meg. Európa országaiban, ha van is szaporulat, az szinte kizárólag bevándorlásból és a bevándoroltak utódaiból adódik.

Ázsiában fékeződni látszik a népességszaporulat korábbi üteme, viszont Afrika szaporulata minden várakozást felülmúl. Minden a feje tetejére állt, amit korábban a népesség gyarapodásáról gondoltak eldeink, vagy részben még kortársaink is. A szaporodáshoz szükséges létfeltételeket magának legteljesebb mértékben biztosítani tudó európai népesség fogy, Ázsia, bár nem fogy, de jelentős fejlődésen átesett országai (Japán, Kína) elérték vagy a közeljövőben elérik érne népességszámuk maximumát, de ami a korábbi logikával érthetetlen, a továbbélés elemi feltételeit is biztosítani képtelen afrikai kontinensen minden várakozást felülmúló módon burjánzik a népszaporulat. A helyzetet kitűnően jelzik az érintett országok lakosságának átlagos életkorára vonatkozó adatok. Európa harmincnyolc–negyvenhat éves átlagos életkorú népességével szemben az afrikai kontinensen az országok lakosainak átlagos életkora tizenöt–huszonkét év között váltakozik, ami egyben jól jelzi, hogy a robbanás az elmúlt két évtized eredménye. Magyarázatra szorul az európai népességburjánzás 1700 és 1900 között ugyanúgy, mint a mai hanyatlás. Mindkettőre a kapitalista létmód ad magyarázatot. A kapitalizmus felívelő szakaszában a munkavállalót semmiféle szociális gondoskodás nem vette körül, nem volt egészségbiztosítás, nyugdíj, a napi betevő falat is nehezen jött össze.

Alkalmazkodni az új realitáshoz nagy családdal tudtak a tömegek. Részint elterjedt volt a jövedelemszerző gyermekmunka, de az öreg szülők tartása is az utódokra maradt. A bérmunkás is kénytelen volt felvenni a lépést a kapitalizmussal, saját családjából a maga részére „megtérülő tőkét” képzett. (A párhuzamosan működő parasztgazdaságokban is századokig ez a logika érvényesült, noha sokkal több családon belüli szolidaritással.) A nagy gazdasági válság után viszont a helyzet átalakult. A jóléti modellben mára a bérmunkás megalapozhatja saját betegbiztosítását és öregkorát is, viszont utódaiba fektetett tőkéje már nem nála térül meg, hanem a tágabb értelemben vett társadalomnál. Ő is átvette a tőkés szemléletet, nem investál olyasmibe, ami nála nem térül meg, de az állam sem, pedig annak érdeke lenne. A paradox rejtély, hogy miért éppen ott nagy a szaporulat, ahol nincsenek létfeltételek, nem fejthető meg anélkül, hogy fel ne tegyük a kérdést, hogy miféle különbség van a szekularizált világ és a hitalapon szervezett világ részek között, más szóval az iszlám és a nem iszlám világ között. Azt tapasztaljuk ugyanis, hogy a szaporulat dinamikáját az iszlám országok adják. Törökország a múlt században megtízszerezte népességét, Nigéria népe negyven év alatt megháromszorozódott, míg Indonéziáé megduplázódott.

Mindegy, hogy milyen ember, fehér, mint a törökök, fekete, mint a nigériaiak vagy ázsiaiak, mint az indonézek, a lényeg, hogy a muszlim hit életelveit követik és nagyon szaporák. Értenünk kellene a történelem tanításait is. Törökország középkori története is arról szól, hogy néhány évszázad alatt teleszülték a korábban ortodox hiten él? Kelet-római Birodalom területét. Koszovó sem szól másról, mint az egykor keresztény hit? Albánia sem. Mindezek pusztán objektív tények, nem az iszlám hit ellen, hanem a helyzet megértéséért szólnak.

A hitehagyott, hajdan keresztény Európának sürg?sen meg kellene értenie, hogy mir?l szól a demográfiai robbanás és benne az iszlám motor, ha választott létformájában szeretne továbbélni.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló